

Arrest

nr. 100 087 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat F. HASOYAN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verzoekende partij vermeldt in zijn verzoekschrift X als derde verzoekende partij. Met betrekking tot X is er geen bestreden beslissing en hij is dan ook geen partij bij het geding.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing betreffende de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Jezidi origine te zijn met vaste verblijfplaats in Oekraïne. U woonde er samen met wijlen uw vader M.D. (...) (OV 6.736.803), en moeder K.D. (...) (OV 6.736.803). U werd vaak tegengehouden voor controle in Oekraïne omwille van uw Kaukasische uiterlijk. Daarna mocht u steeds zonder enig probleem beschikken. U vernam van uw vader dat hij problemen kende met afpersing door de politie van Kharkov omdat hij een meubelzaak had. Op 3 augustus 2010 zouden medewerkers van de politie voor het eerst bij hem zijn langs geweest. Op 7 september 2010 werd u na uw lessen aan de juridische academie meegenomen naar het politiebureau. Er werden drugs in uw zakken gevonden, die volgens u werden geplaatst door de agenten zelf. U werd tijdens uw arrestatie gepest en geslagen. Na enkele uren kreeg u de toestemming om uw vader te contacteren. U vernam achteraf dat hij ter plaatse 5000 dollar betaalde voor uw vrijlating en om de zaak af te kopen. Op 5 oktober 2010 werd uw vader meegenomen door agenten. Hij moest alle documenten in verband met de meubelzaak afgeven, alsook zijn en uw Oekraïens binnenlands paspoort. Jullie doken onder op 29 oktober 2010 onder bij een vriend van uw vader, S. (...), in Kharkov. Daar verbleef u tot aan uw vertrek naar het buitenland, op 21 november 2010. U reisde naar België met uw vader en uw broer M. (...) en vroeg op 8 december 2010 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw moeder vervoegde jullie na twee maanden in België en vroeg op 2 februari 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Jullie eerste asielaanvraag werd verworpen. Jullie bleven in België maar op 22 november 2011 overleed uw vader. U en uw moeder vroegen opnieuw asiel aan op 14 september 2012. De problemen die de aanleiding vormden voor jullie vertrek uit Oekraïne zouden nog steeds actueel zijn. De agenten met wie uw vader (en u) problemen kende, zouden nog steeds naar jullie op zoek zijn.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij een eventuele terugkeer naar Oekraïne zou vrezen voor uw leven en vrijheid omwille van de problemen die wijlen uw vader met enkele agenten in Chuguyev zou hebben gekend voor jullie vlucht naar België, dewelke jullie reeds hebben ingeroepen in het kader van jullie eerste asielaanvraag. Voor jullie vertrek zouden zij uw vader afgeperst hebben. Ook u zou hierbij betrokken zijn geraakt. Deze agenten zouden u nog steeds zoeken om u te beschuldigen van het bezitten van drugs. Volgens u zouden deze agenten niet geloven dat uw vader overleden is. (CGVS II, d.d.16/10/2012, p.4-5)

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw ouders door mij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op 28 april 2011 omdat wat betreft de problemen die jullie gekend zouden hebben met de politie, de geloofwaardigheid van jullie verklaringen werd aangetast en jullie niet konden aantonen dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Oekraïense autoriteiten. Wat betreft de veelvuldige identiteitscontroles omwille van jullie Kaukasische uiterlijk, werd er geoordeeld dat deze onvoldoende zwaarwichtig waren om te kunnen spreken van systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 30 augustus 2011. Ook het cassatieberoep dat uw vader hiertegen indiende bij de Raad van State werd op 12 oktober 2011 verworpen. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongegrond werden beschouwd (en waarbij er ook vraagtekens geplaatst werden bij de geloofwaardigheid van het asielrelaas), mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dient het volgende opgemerkt te worden.

U verklaarde dat de agenten met wie jullie eerder problemen kenden, u en uw vader nog steeds zoeken in Oekraïne. Ter staving hiervan legt u drie convocaties op uw naam en één convocatie op naam van uw vader neer. Allen werden ze opgesteld door de politie van Chuguyev. Uit de inhoud van deze convocaties kan echter niet opgemaakt worden waarom u en uw vader naar de afdeling ter

bestrijding van de georganiseerde misdaad in Chuguyev worden opgeroepen. Bovendien staat er niet in vermeld in welke hoedanigheid jullie worden opgeroepen. Bijgevolg volstaan deze convocaties niet om de door u verklaarde motieven – men zou u en uw vader respectievelijk willen beschuldigen van drugsbezit en wapenbezit (CGVS II, p.4) – op objectieve wijze te staven en de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag te herstellen.

Aangaande de hoedanigheid waarin jullie zouden zijn opgeroepen, waren uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal bovendien weinig overtuigend. In eerste instantie verklaarde u, toen u gevraagd werd of in de convocatie de hoedanigheid wordt vermeld, dat u niet zeker was maar dat u weet dat u in hoedanigheid van “beschuldigde of zoiets” wordt opgeroepen, maar zeker niet als getuige. (CGVS II, p.9) Geen van dit alles valt echter af te leiden uit de convocatie zelf. Nochtans verklaarde u dat u de convocatie wel bekeken had. (CGVS II, p.9) In dit geval mag evenwel verwacht worden dat u op de hoogte bent van het feit dat de hoedanigheid waarin u wordt opgeroepen niet vermeld staat. Bovendien gaf u ook een foutieve naam op bij de vraag door welke agent jullie worden opgeroepen. (CGVS II, p.9)

Met betrekking tot eerdere convocaties die op naam van u en uw vader zouden zijn toegekomen, werd bovendien een inconsistentie vastgesteld in de verklaringen van uw moeder voor het Commissariaat-generaal. U verklaarde dat er ook voor het overlijden van uw vader convocaties waren gekomen, maar dat uw grootmoeder deze niet had bijgehouden. (CGVS II, p.4) Toen uw moeder gevraagd werd of er buiten de door jullie neergelegde convocaties nog andere convocaties waren gekomen, antwoordde zij in eerste instantie dat dit niet het geval was voor zover zij wist. Geconfronteerd met uw verklaringen, bevestigde zij dan weer uw verklaringen. Geconfronteerd met haar eigen verklaring als zou zij niet hebben geweten van andere convocaties buiten de vier die werden neergelegd, stelde zij dat uw grootmoeder vertelde dat er mensen langskwamen om jullie te zoeken; dat zij dan documenten afgaven; en dat uw grootmoeder deze weggooidde omdat ze niet wist welke documenten dit waren. (Davreshyan Karine – CGVS II, p.7) Dit alles verklaart echter nog steeds niet uw moeders aanvankelijke verklaring als zou zij niet hebben geweten dat er meer convocaties werden afgegeven. Immers, bij deze aanvankelijke verklaring opperde zij dat de agenten misschien documenten meebrachten als ze langskwamen (Davreshyan Karine – CGVS II, p.7), waaruit afgeleid dient te worden dat uw moeder niet met zekerheid zou weten of er überhaupt documenten werden afgegeven als de agenten naar jullie kwamen informeren. De inconsistentie wordt bijgevolg niet opgeheven.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag plots verklaarde dat uw vader ook (onterecht) van belastingontduiking en fraude met de boekhouding werd beschuldigd en dat daarom zijn zaak geconfisqueerd werd. Hoewel men het al eerder van plan zou zijn geweest, zou deze confiscatie plaatsgevonden hebben ongeveer een maand na jullie vertrek uit Oekraïne in 2010. (CGVS II, p.6) Dit is echter in tegenspraak met de verklaringen van uw moeder voor het Commissariaat-generaal. Zij ontkende immers dat uw vader beschuldigd was geweest van belastingontduiking en fraude. Geconfronteerd met uw verklaringen, stelde zij hiervan niet op de hoogte te zijn omdat zij zich als vrouw niet veel met de activiteiten van uw vader bezighield. (Davreshyan Karine – CGVS II, p.5) Deze verklaring kan geenszins overtuigen. Het lijkt weinig aannemelijk dat uw vader zijn echtgenote niet op de hoogte zou brengen van deze beschuldigingen tegen hem, terwijl uw moeder wel op de hoogte was van concrete aspecten aangaande de afpersing van uw vader, zoals bijvoorbeeld de dreiging om een zaak tegen hem te openen omwille van het bezit van een automatisch geweer (Davreshyan Karine - vragenlijst CGVS, p.2).

Verder verklaarde u, met betrekking tot de zaak die uw vader had in Oekraïne, dat hetgeen jullie konden verkopen, verkocht werd voor jullie vertrek; de rest (meubels, productiemateriaal) zou na jullie vertrek geconfisqueerd zijn. Volgens u was deze confiscatie officieel omdat er documenten getoond werden. De confiscatie zou hebben plaatsgevonden een maand na jullie vertrek. (CGVS II, p.6) Uw moeder verklaarde eveneens dat er afgewerkte meubels, apparaten en machines werden meegenomen uit de zaak. Gevraagd wanneer dit dan was, antwoordde zij dat dit voor jullie vertrek was. (Davreshyan Karine – CGVS II, p.4) Geconfronteerd met uw verklaring als zou de confiscatie na jullie vertrek zijn gebeurd, stelde zij dat er al zaken meegenomen werden toen jullie nog thuis woonden (Davreshyan Karine – CGVS II, p.5), hetgeen nog steeds tegenstrijdig is met uw eigen verklaringen. De tegenstrijdigheid blijft dan ook bestaan.

Bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties raken aan de kern van jullie asielaanvraag, met name de aard van de problemen die jullie zouden hebben gekend met de (lokale) autoriteiten alsook

de aanwijzingen dat men nog naar jullie op zoek is na jullie vertrek uit Oekraïne. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag verder ondermijnd.

Voorts legden u en uw moeder tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw internationaal paspoort. U verklaarde dat de passeurs die jullie reis regelden ook een internationaal paspoort voor u regelden. U zou hiervoor zelf bij geen enkele officiële instantie zijn geweest. U zou bovendien voordien nooit een internationaal paspoort hebben aangevraagd of gehad. (CGVS II, p.3, 11) U verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat dit paspoort werd aangevraagd met het oog op jullie vlucht uit Oekraïne. (CGVS II, p.13) Uw moeder verklaarde daarentegen dat u en uw vader internationale paspoorten aanvroegen nog voor de problemen begonnen (in augustus 2010) en dit met de bedoeling om op reis te gaan naar Kazachstan. Zij stelde bovendien dat u en uw vader zelf deze paspoorten aanvroegen en afhaalden bij de paspoortdienst. (Davreshyan Karine – CGVS II, p.10) Geconfronteerd met uw verklaring als zou u nooit zelf een paspoort hebben geregeld, bleef zij bij haar verklaringen, eraan toevoegend dat men persoonlijk een paspoort moet afhalen om het te tekenen. (Davreshyan Karine – CGVS II, p.10) Geconfronteerd met uw moeders verklaringen aangaande het doel van het bekomen van de internationale paspoorten, verklaarde u niets te weten van een reis naar Kazachstan (CGVS II, p.13), hetgeen evenmin de tegenstrijdigheid opheft. Bijgevolg blijven beide tegenstrijdigheden overeind. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen verder de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Wat betreft de gegrondheid van de door u verklaarde vrees dient het volgende opgemerkt te worden.

In het kader van jullie vorige asielaanvraag werd reeds geoordeeld dat jullie niet aannemelijk konden maken dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Oekraïense autoriteiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde dit argument in zijn vonnis. U brengt echter geen nieuwe elementen aan die een andere beoordeling van de beschermingsmogelijkheden rechtvaardigen. De enige nieuwe elementen die u aanbrengt zijn voormelde convocaties, alsook het feit dat de agenten nog steeds naar jullie komen informeren. (CGVS II, p.4) Gevraagd of u op bescherming zou kunnen rekenen in Oekraïne stelde u te denken dat dit niet mogelijk was omdat één macht alles controleert. U stelde evenwel zelf niet geprobeerd te hebben om bescherming te vinden in Oekraïne. U verwees wel naar de pogingen die uw vader zou hebben ondernomen, maar uw verklaringen hieromtrent waren zeer vaag. (CGVS II, p.11-12) Hoewel pas na uw vertrek uit Oekraïne duidelijk zou zijn geworden dat ook u persoonlijk geviseerd wordt door de agenten (omdat er convocaties op uw namen werden afgegeven), hebt u bovendien nagelaten om vanuit België een advocaat of mensenrechtenorganisatie te contacteren om te achterhalen waarom u concreet geviseerd wordt. (CGVS II, p.12) Ter verklaring stelde u dat u niet denkt dat ze u concreet kunnen helpen (CGVS II, p.12). Dit is echter louter hypothetisch. Van een asielzoeker mag evenwel verwacht worden dat hij afdoende inspanningen zou ondernemen om meer te weten te komen over de aard en motieven van de eventuele vervolging.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw geboorteakte bevat enkel gegevens betreffende uw identiteit die door mij niet in twijfel getrokken worden. De politieconvocaties op naam van u en uw vader werden eerder reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

De bestreden beslissing betreffende de tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn van Jezidi afkomst met vaste verblijfplaats in Oekraïne. Wijlen uw echtgenoot, M.D. (...) (OV 6.736.803), had een eigen meubelzaak, palend aan jullie huis. U werd vaak tegengehouden voor controle in Oekraïne omwille van uw Kaukasische uiterlijk. Tegen betaling van een geldsom kwam u er steeds vanaf. Op 3 augustus 2010 kwamen

drie medewerkers van de politie bij jullie aankloppen. Uw man was buiten en opende de deur. De agenten vroegen hem in hun wagen te stappen. Zij eisten 2000 dollar van hem. Uiteindelijk gaf uw man hen het geld. Op 15 augustus 2010 kwamen een tiental agenten uw huis binnengevallen. Ongeveer de helft van hen was in politie-uniform, de andere helft in burger. Zij doorzochten uw woning en de meubelzaak. U werd hardhandig opzij geduwd. Er werd een machinegeweer bij jullie gevonden. Jullie zouden 25000 dollar moeten betalen bij wijze van minnelijke schikking. Na enige onderhandeling besloot uw man hen 15000 dollar te geven, een som die ze later zouden komen ophalen. Op 16 augustus 2010 kreeg uw man een hartaanval. Hij moest in het ziekenhuis blijven, maar besloot terug naar huis te gaan. Op 22 augustus 2010 kwamen de agenten terug langs om het geld op te halen. Er werd beloofd dat uw man niet meer lastiggevallen zou worden. Op 25 augustus 2010 kwamen dezelfde agenten opnieuw bij u langs. Zij wilden dat uw man jullie eigendom af zou geven. Op 7 september 2010 werd uw zoon R.S. (...) (OV 6.736.815) na zijn lessen aan de juridische academie meegenomen naar het politiebureau. Er werden drugs in zijn zakken gevonden, die er volgens hem waren geplaatst door de agenten zelf. Hij werd tijdens zijn arrestatie gepest en geslagen. Na enkele uren kreeg hij de toestemming om uw man te contacteren. Uw man besloot ter plaatse 5000 dollar te betalen voor de vrijlating van uw zoon en om de zaak af te kopen. Op 5 oktober 2010 werd uw man 's morgens meegenomen door dezelfde drie agenten die hem voordien al hadden lastiggevallen. Er werd u gevraagd om alle documenten in verband met de meubelzaak af te geven, alsook de Oekraïense binnenlandse paspoorten van uw man en uw zoon R. (...). Uw man werd gedwongen een document te ondertekenen waarin stond dat hij hen nog 30000 dollar schuldig was. Hij zou dit binnen de maand moeten betalen. Tegen de middag werd hij vrijgelaten. Jullie doken op 29 oktober 2010 onder bij een kennis, S. (...), in Kharkov. Uw echtgenoot reisde op 21 november 2010 naar België met uw zoon R. (...) en uw zoon M. (...) en hij vroeg op 8 december 2010 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vervoegde hen na twee maanden in België en vroeg op 2 februari 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Jullie eerste asielaanvraag werd verworpen. Jullie bleven in België maar op 22 november 2011 overleed uw man. U en uw zoon R. (...) vroegen opnieuw asiel aan op 14 september 2012. De problemen die de aanleiding vormden voor jullie vertrek uit Oekraïne zouden nog steeds actueel zijn. De agenten met wie uw man problemen kende, zouden nog steeds naar jullie op zoek zijn.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de stukken aanwezig in het administratief dossier blijkt dat u het Armeens staatsburgerschap heeft. (CGVS II d.d.16/10/2012, p.2) Bijgevolg dient uw asielaanvraag beoordeeld te worden ten opzichte van Armenië. Gevraagd of u problemen zou kennen in Armenië bij een eventuele terugkeer, verwees u naar de algemene situatie van de Jezidi in Armenië en het feit dat u er geen banden meer met hebt. (CGVS II, p.3) Geen van beiden kan volstaan om te spreken van het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat betreft de situatie van de Jezidi in Armenië, dient op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, besloten te worden dat er niet gesproken kan worden van vervolging van Jezidi omwille van hun etnische origine. Meer nog, uit deze informatie blijkt dat de Armeense overheid op verschillende vlakken initiatieven neemt om de situatie van etnische minderheden, waaronder de Jezidi, te verbeteren. Ook zijn er vertegenwoordigers van deze minderheidsgroepen actief op politiek en bestuurlijk vlak. Vertegenwoordigers van de Jezidi stellen dat zij problemen ondervinden in het onderwijs, het leger en bij het verkrijgen van water-, land- en weiderechten. De Ombudsman en de autoriteiten onderzochten hun klachten maar stelden vast dat het niet om etnisch geïnspireerde discriminatie ging. Vertegenwoordigers van nationale minderheidsgroepen gaven bovendien zelf aan dat zij in het algemeen geen discriminatie ondervinden vanwege de (etnisch) Armeense bevolking of de overheid.

Wat betreft uw verklaring dat u geen banden meer hebt met Armenië, dient opgemerkt te worden dat het loutere feit dat u lang geleden uit Armenië bent vertrokken en er geen "banden" meer mee zou hebben (CGVS II, p.3) geenszins volstaat om te concluderen dat een terugkeer naar dit land onmogelijk zou zijn omdat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit er in gevaar zouden zijn.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat u al sinds uw huwelijk in 1990 in Oekraïne woont. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u Oekraïne verlaten zou hebben omwille van de problemen van wijlen uw echtgenoot en uw zoon R. (...). Hoewel uw echtgenoot in België is overleden, vreest u bij een

eventuele terugkeer naar Oekraïne voor uw leven en dat van uw kinderen, en dit omwille van de feiten waarvoor jullie destijds gevlucht zijn. (CGVS II, p.3, 7-8)

Deze problemen werden in het kader van zijn huidige asielaanvraag ook aangehaald door uw zoon R. (...). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw zoon door mij besloten werd dat uw zoon de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van deze problemen. De beslissing betreffende de asielaanvraag van uw zoon luidt als volgt:

"(...)"

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw geboorteakte en deze van uw zoon M. (...) bevatten enkel gegevens betreffende jullie identiteit en familieband die door mij niet in twijfel getrokken worden; uw huwelijksakte toont enkel uw huwelijk met M.D. (...) aan. De overlijdensactie van uw man toont enkel aan dat hij overleden is in België op 20 november 2011. Ook dit wordt door mij niet betwist. Het attest van een Belgische psychiater stelt dat u psychiatrisch behandeld wordt. Het bevat verder geen enkele informatie aangaande de door u verklaarde problemen in Oekraïne of Armenië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

*De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.*

*Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor*

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen reeds een eerste asielaanvraag ingediend hebben, waarvan de weigering door de commissaris-generaal bevestigd werd door de Raad. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die al in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Gelet op het gezag van gewijsde van dit arrest is de bevoegdheid van de Raad in het kader van huidig beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door de verzoekende partijen aangevoerd in het kader van hun huidige asielaanvraag en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de vorige asielaanvraag.

Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

3.1.1. De verzoekende partijen klagen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de eerste verzoekende partijen op 16 oktober 2012 op het Commissariaat-generaal werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor waren zij in het gezelschap van een tolk die het Russisch machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op de verslagen van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld. De Raad stelt ook vast en dat er geen essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3.1.2. De verzoekende partijen wijzen erop dat zij Jezidi zijn en initieel uit Armenië komen en jarenlang in Oekraïne hebben gewerkt en gewoond. Zij verwijzen naar een aantal internationale rapporten met betrekking tot corruptie op bijna alle niveaus van de overheid, politiek, rechterlijke macht en bedrijfsleven in Oekraïne.

De verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Oekraïne en naar algemene mensenrechten rapporten. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

Als enig nieuw element leggen de verzoekende partijen convocaties van de politie neer betreffende de eerste verzoekende en zijn vader neer. Terecht stelt de bestreden beslissing: *“U verklaarde dat de agenten met wie jullie eerder problemen kenden, u en uw vader nog steeds zoeken in Oekraïne. Ter staving hiervan legt u drie convocaties op uw naam en één convocatie op naam van uw vader neer. Allen werden ze opgesteld door de politie van Chuguyev. Uit de inhoud van deze convocaties kan echter niet opgemaakt worden waarom u en uw vader naar de afdeling ter bestrijding van de georganiseerde misdaad in Chuguyev worden opgeroepen. Bovendien staat er niet in vermeld in welke hoedanigheid jullie worden opgeroepen. Bijgevolg volstaan deze convocaties niet om de door u verklaarde motieven – men zou u en uw vader respectievelijk willen beschuldigen van drugsbezit en wapenbezit (CGVS II, p.4) – op objectieve wijze te staven en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.*

Aangaande de hoedanigheid waarin jullie zouden zijn opgeroepen, waren uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal bovendien weinig overtuigend. In eerste instantie verklaarde u, toen u gevraagd werd of in de convocatie de hoedanigheid wordt vermeld, dat u niet zeker was maar dat u weet dat u in hoedanigheid van "beschuldigde of zoiets" wordt opgeroepen, maar zeker niet als getuige. (CGVS II, p.9) Geen van dit alles valt echter af te leiden uit de convocatie zelf. Nochtans verklaarde u dat u de convocatie wel bekeken had. (CGVS II, p.9) In dit geval mag evenwel verwacht worden dat u op de hoogte bent van het feit dat de hoedanigheid waarin u wordt opgeroepen niet vermeld staat. Bovendien gaf u ook een foutieve naam op bij de vraag door welke agent jullie worden opgeroepen. (CGVS II, p.9)" De Raad schaaft zich achter dit motief.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er ook op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

De verzoekende partijen weerleggen ook de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het feit dat de eerste verzoekende partij in het kader van zijn huidige asielaanvragen plots verklaarde dat zijn vader ook (onterecht) van belastingontduiking en fraude met de boekhouding werd beschuldigd en dat daarom zijn zaak geconfisqueerd werd. De Raad schaaft zich achter dit motief.

De verzoekende partijen weerleggen ook de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot hun internationale paspoorten niet. De Raad schaaft zich achter dit motief.

3.1.3. Wat de tweede verzoekende partij betreft stelt de bestreden beslissing: *"Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en de stukken aanwezig in het administratief dossier blijkt dat u het Armeens staatsburgerschap heeft. (CGVS II d.d.16/10/2012, p.2) Bijgevolg dient uw asielaanvraag beoordeeld te worden ten opzichte van Armenië. Gevraagd of u problemen zou kennen in Armenië bij een eventuele terugkeer, verwees u naar de algemene situatie van de Jezidi in Armenië en het feit dat u er geen banden meer met hebt. (CGVS II, p.3) Geen van beiden kan volstaan om te spreken van het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming."* De Raad schaaft zich achter dit motief.

3.2. De verzoekende partijen hebben hun asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS